

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrletja in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 470.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Isehl 5. Okoli 1. popoldne so prispeli semkaj kralj Kristijan Danski, nadvojvodinja Elizabeta in knez Kumberlandski.

Petrograd 5. Francozki minister za vnanje stvari, Delcassé, je dospel včeraj semkaj ter se podal takoj k Muravjevu.

Rim 5. Zdravje papeža Leva XIII. je do cela povoljno, čeprav nekateri listi razširjajo vznemirljive vesti.

Rim 5. Ministerski predsednik Pelloux se povrne v Rim še le po 15. avgustu. Te dni se poda isti v Berlin, kjer se snide z Bülowom. To potovanje da je nekak odgovor na obisk Delcassé-ja v Petrogradu, čeprav se zadržuje v političnih krogih, da pojde Pelloux le podpisat konvencijo, sklenjeno v Haagu.

London 5. Rusko poslanstvo oporeka odločno bajki, razširjeni po pariškem dopisniku lista »Times«, da se je car Nikolaj II. naveličal vlade, da hoče odstopiti v prid brata Mihajla ter da je potovanje Delcassé-ja v zvezi s to namero Nikolaja II.

London 5. Glasom brzjavke iz Manile so se Filipinci pri Sv. Bernardu polastili ameriške ladje »Saturnus« ter jo zažgali.

Rennes 5. Z vsakim vlakom prihajajo množice radovednežev. Ob 4. uri popoldne se je pripeljal general Mercier, edina priča, katere izpoved v pravdi Dreyfus se pričakuje z zanimanjem. Jutri pride bivši predsednik republike, Kazimir Perier.

Pariz 5. Menard, odvetnik Du Paty de Clam-a, objavlja v novinah, da je njegov klijent zbolel ter vsled tega odložil potovanje v Rennes.

Bruselj 5. Jutri se objavi uradni imenik novih ministrov. Portfelja za železnice in za industrijo bodeta začasno združena. Smet de Nayer prevzame predsedništvo in finance, Van den Hrenvel pravosodstvo, general D'Alhemande vojsko, de Faverean zunanje stvari, Van den Truggen, poljedelstvo, Liebaert industrijo, javna dela in železnice.

P O D L I S T E K

14

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

Moj Bog, da bi mogla vsaj komu povedati, kako strašno trpi. V sebi mora zapirati vse bolečine, nihče je ne more potolažiti, a v lastnih mislih tudi ne nahaja tolažbe. Kako naj bi je našla, ko jo te misli samo trpinčijo?! Saj ne more misliti na nič drugega, nego na njega. Toliko se je že silila, da jo je bolela vsa glava. A misli se ne dajo prisiliti. Kar same prihajajo in nobena moč jih ne prepodi.

Ko je odšla iz Zagreba, je upala, da ji na potovanju odleže. Videla bo mnogo novega, zanimivega in lepega, torej bo prisiljena, pečati se z drugimi rečmi. A vse te nade so bile jalove. On — on — on — druge misli ni bilo. A ta misel je bila največje mučeništvo.

Ne, tako to ne gre dalje. Še en dan prepusti slučaju. Ako ga ne bo videla jutri, vzame sama usodo v roko ter ga poišče. Tedaj on morda izve,

V obupu!

Namerjali smo že danes odgovoriti poljskemu »Czasu« in praški »Politiki« in jima dati nekoliko pojasnila, zakaj vre tu na jugu in so naši rojaki jeli zgubljati vso nado, da bi nam sedanja vlada in sedanja večina pripomogli vsaj do znosljivejših razmer, da niti ne govorimo o popolnem uživanju ustavnih pravic in svobode v razvoju. Včeraj pa nam je došel dopis iz delavskih krogov pod gorenjim naslovom, ki se nam zdi kolikor toliko poučen, tako, da utegne biti dobro, ako ga priobčimo, predno rečemo svojo. Dopis slove:

Pod pokojnim nemestnikom Depretisom smo mi primorski Slovani prebili marsikako grenko, toda javnega napada na nas ni bilo od njegove strani, ako ne vpoštevamo onega, v ustih e. k. namestnika res žudnega izreka, »da Slovenci smo narod brez fraka«. Delal je, to se ume, proti nam, ali le pod roko. No, Depretis je izginol, mi brezfrakovec smo pa še tu! Na njega mesto je stopil Rinaldini, ki je bil že prej Depretisova desna roka! Ta je bil najzagrizenejši naš nasprotnik, kar je pa znal prav fino prikrivati. Šel je tudi on, Slovenci smo tudi sedaj še tukaj! In sedaj je nastopil sedanji namestnik gospod Goëss, od katerega sicer nismo pričakovali posebne naklonjenosti, vendar pa smo menili, da nam bo vsaj objektivni in neodvisen v svoji sodbi o nas. Varali smo se tudi sedaj in kruto varali!

Objektivnih in v svoji sodbi samostalnih namestnikov je le malo in od teh že lep čas ni bilo nobenega v Trst!

Zadnji je bil baron Pino, a pred tem grof Stadion, drugih takih namestnikov ni še videl naš nesrečni Trst!! Vsi so ponižni slugi starega sistema in kar jim še manjka, jim dodajajo razni pogubni uplivi.

Z nami se postopa tako, kakor da smo res kaki divjaki iz Afrike, in vse to dobro premišljeno! Mi smo se vedno kazali dobre patrijote, preveč dobre, zato pa nam plačujejo na ta način. Ne dolgo temu ste objavili, kako je prišel neki godec v krčmo. Tam navzoči Lah mu je rekel: Sviraj

da ga je iskala, da je šla za njim. A to ji sedaj ni nič mar. Še jutri — če ga jutri ne vidi, poizve, kje se ga lahko najde.

Čvrsto je to odločila in nobena moč je ne bi bila več odvrnila od tega.

Potem je konečno zaspala.

Tretji dan je bil kakor drugi. Ivana ni bilo nikjer. Popoldne je že izgubila vsako upanje. Saj je pa tudi blazno, misliti, da ji ga v tako velikem mestu slučaj privede pred oči.

— Sama se moram podati na delo. Jutri poizvem, kje stanuje in kam zahaja. Kadar mi bo to znano, že poskrbim ostalo.

In poslej ni mislila nič drugega več, nego po kakšnih potih izve vse, kar je potrebno.

Zvečer je šla s stricem v Choděrovo restavracijo večerjat. Ko je sela, je občutila, kako je bila utrujena. Oči so jo pekle, trepalnice so se neprenehoma sklepale, na glavi ji je bilo tako, kakor bi tam ne bilo kože, v ustih ji je bilo neprijetno toplo, v mišicah ni imela nobene moči. Možgani so ji bili kakor zgnjeteni. Bila je lačna in žejna, ker sta s stricem mnogo hodila, a ni se ji ljubilo

himno in gotov si, da ti Slovenci dajo obilen dar!!! To je mala, a pomenljiva črtica, ki nam priča, kako naši sodeželani norec brijejo iz našega patriotizma. Na naših zbiorih, veseljah, kakor tudi na vsaki najmanjši zabavi je bilo, oziroma je še čuti patrijotičnih pojavov, tako, da nas imajo naši, vladi toliko priljubljeni sodeželani že za več patrijotične, nego je to naša slavna vlada sama. A kaj imamo mi Slovani od tega, da smo taki in da tu v Trstu predstavljamo patrijotični del meščanstva? Zadnji dnevi nam dajejo kričeč odgovor: plačilo nam je to, da se nam od vladne strani napoveduje večno narodno suženjstvo!

Pred časom ste objavili neki spis enega naših okoličanskih odličnjakov, v katerem je priporočal, naj bi se skušali približati — italijanski radikalni stranki. Marsikdo je ta čas zmajeval z glavo, ako ni celo zameril piscu, da se je predrznil dati takih nasvetov.

Ali, ako primerjamo to, kar nam obljublja vladni možje za bodočnost, s tem, kar imajo Italijani, ki so le peščica v tej državi, potem bomo umeli, kaj je hotel reči dotični gospod!

To neumevno postopanje vladnega sistema z nami Slovenci je polagoma provzročilo popoln preobrat v mišljenju našega ljudstva, kateri preobrat se javlja sosebno v tem, da je isto naše razmere jelo primerjati z razmerami na Turškem in da rezultat primerjanja ni baš ugoden za našo stran. V Turčiji imajo Srbi, Grki, Bolgari povsem svobodno roko glede jezika v šolah in v cerkvi, mi pa imamo popolno ravnopravnost na — papirju, sicer pa — — — Šol nam ne dajo. Ako govorimo v svojem jeziku, ko smo povabljeni na e. k. urade, ali nas ne umejo, ali pa pravijo, da s tem — izživamo!!

V mestni plinarni tržaški se ne sme govoriti slovenski in oni, ki se je pregrešil, mora plačati — kazen (v XIX. stoletju!).

Na magistratu nas nočejo umeti, niti, ko prinašamo davke. Ako nočemo ali ne znamo italijanski — nam groze celo z zaporom!!!

V najnovejšem času so nam jeli groziti celo na kolodvoru v Hrpeljah, da nas dajo za-

ne jesti ne piti. Večerjo je komaj okusila, v čašo si je nalila vina, a čez pol ure je bila čaša še polna. Kakor v nesvestici je zrla v veliko sliko na steni, a niti barv, niti kakih obrisov ali podob ni razločila.

Naenkrat ji je zazvenel znan glas v ušesih. Kakor bi razbeljeno železo zabliščalo pred njenimi očmi, se je zdrgnila. Bleda kakor stena je obrnila glavo in gledala prišleca, nezmožna besede. Le-ta ji je ponudil roko v pozdrav, a minolo je nekaj časa, dokler se je zavedla in mu podala desnico. V njeno prej kredasto belo lice je šinila kri, da ji je obraz kar plantel. In zdelo se ji je, kakor bi ji po hrbtu lezli mravljinice.

— Kakšen slučaj pa Vas je privedel v Prago? jo je vprašal doleec. Kajti to je gotovo, da imam le slučaju zahvaliti srečo, da Vas tukaj vidim.

Ker je opazil, da je vsa zmedena, je nadaljeval, hoté ji tako dati časa, da se zbere.

— Ne, tega ne bi bil nikdar upal, da Vas tukaj vidim. Ali mi dovolite, da prisedem k Vaši mizi?

Sedaj se je zdramila.



preti, ako bomo tako drzni, da bomo hoteli govoriti v svojem jeziku. Pregarjajo nas na vse mogoče načine. Na ulici ne smemo govoriti našega jezika, kakor pričajo najnovejši slučaj, objavljeni v cen. »Edinosti«, in ako ne zadostuje to, vam povem, da mi je te dni tožil neki naš najuglednejši mož, da je bil na ulici žaljen, ko se je sprehajal z svojo družino, in sicer po nekem poznanem židu, ki mu je zaupil na uho: »A Trieste no si parla ščavo« (v Trstu se ne govori jezik sužnjev!). To je le mal del slike našega neznosnega stanja tu na obali nekdanje adrije! Sedaj pa da nam prihaša še načelnik te dežele in nam luča v obraz, da ne bomo nikoli ravnopravni na tej zemlji, kjer se že stoletja borimo za to državo in za ohranitev onega, kar nam je za Bogom najsvetejše, to je: za ohranitev naše premile narodnosti in jezika! Ako nam ta mož trže še zadnjo nitko upanja, nam ne more nikdo zameriti, ako — obupujemo!?

Nikdo naj se ne čudi, ako se pridružujemo vsliku dopisnika »Edinosti« iz Krkave: ako so vladna gospoda že tako sklenili, da nas izroče Italiji, pa naj nam vsaj povedo to, pa hitro, dokler sta na krmilu ekselence Thun (ki je gotovo velik avstrijski patrijot) in pa ekselence Kaizl (ki je — Slovan!). Njima bomo verjeli...

„Slovanský přehled“.

Napisal Ant. Kristan.

V Pragi, 25. julija 1899.

Zadnji zvezek te krasne slovanske revije pri naša zopet lepo vsebino. Taborsky je prevel nekoliko pesnij Puškinovih; Machal skončil svojo študijo o Puškinu, o katerem pišejo večje članke in študije skoro vsi boljši slovanski listi, samo naš »Ljubljanski Zvon« — ne! Njegov urednik ba je misli, da je dovolj, ako se o kakem znamenitem možu navede samo par dat...

O jubileju in pomenu Zmaja Jovanovića piše Hudec. Kuba poukazuje na tekst srbsko-hrvatskih pesnij pod uplivom napevov. Dopisa sta dva: iz Moskve o Puškinskih slavnostih in o posledicah dijaških nemirov ter iz Krakova. Prijatelj M. Marijanović, Istranin, je napisal članek o hrvatski literaturi ter poukazal dokaj dobro na t. zv. Mlado Hrvatsko. Hrvatska mladina se zelo trudi, da upozna Čelce z duševnim življenjem v domovini. »Volné smery« so že večkrat prinesle bilježke in referate o hrvatski umetnosti. »Čas« je pisal že tudi o hrvatski secesiji in ne samo literarni, temveč tudi o politični... »Moderna Revue« pa baš sedaj prinaša zanimivo študijo Vladimira Jelovskega o novih smerih v hrvatski literaturi.

Dovršen je letnik »Slovanskega pregleda«. Kakor zvesti motrilec njegovega življenja ozrmo se na njegovo delovanje. Z lepimi nadajami smo gledali nanj, srčno smo ga vsprejeli*) ter mu želeli vse najboljšo.

Nismo se prevarili. Vsaka številka nam je

*) V člankih »S severa« I. II. III. IV. V. koncem minulega leta. Op. pisat.

— Da, da, gospod Šterkel. Veseli me, zelo me veseli, da sem ravno Vas našla. To je moj stric, Ferdinand Španović — je dejala, predstavlja je vzajemno gospoda — to pa je gospod Franjo Šterkel, filozof. Kaj ne, filozof?

— Da, recimo filozof.

Ljuba je vedela, da je Franjo Ivanov prijatelj. Sree ji je utripalo, kakor bi ji hotelo zlezi skozi vrat.

Razvila se je konverzacija. Šterkel je pripovedoval o praškem življenju, o politiki, o literaturi. Za Ljubo so bile to grozne muke. Rada bi bila kaj slišala o Ivanu. Kar naravnost se pa vendar ni upala vprašati, a Franjo se je tudi bal, postati nediskreten. Pa oba sta čutila, da bosta morala o njem govoriti. Bilo je tako, kakor bi bi bila njegova senca med njima.

Konečno je rekel on:

— Ali pa veste, da živi v Pragi precej Hrvatov?

— Ali res?

— Da, naša kolonija ni mala.

— Tudi nekaj mojih znancev je tukaj.

— Res da. (Pride še)

jasnejše kazala, da list popolnoma odgovarja svoji nalogi in svojemu geslu: Spoznajmo se!

Posebne pozornosti zaslužujejo članki: »Slovaki in krona sv. Štefana (Baudoin de Courtenay), Svetovna popularnost Tolstega (Dorošević), Rusini na Ogerskem (Volodymyr Hnatuk), Jubilejne slavnosti rusinske (Rehoř), Misli in domnevanja o jugoslovanskih pesnih (Kuba). Pri grobu Slovačkega (Kvapil) etc.

Za nas Slovence se je »Slovanský přehled« posebno zanimal, kar zlasti povdarjamo. O slovanski literaturi**) je objavil dva članka: jednega je napisal znani Jan Lego, jednega pa dr. Fr. Vidie. Omenil sem že zadnjič provod Aškerčevih pesnij, ki zazemajo v »pregledu« znamenito mesto mej umotvori lužiškega Srba Jakoba Čišinskega, Srba Vojeslava Ilijča, Poljakov Mickiewića, Kasprovića in Tetmajera, Malorusa Tarasa Sevčenka ter Rusov Puškina in Polonskega. Mej dopisi iz Dalmacije, Hrvatske, Kijeva, Krakova, Lužice, Moskve, Niž. Novgoroda, Odese, St. Peterburga, Poznanja, Varšave, Vilne, Zofije in Pariza stoji pet dopisov iz Korotana od Lenza in Svečana, 4 s Kranjskega od Dermote, trije iz Štajerskega od Podravskega ter dva iz Vidma od prof. Iv. Trinkota, ki je pa še posebej napisal članek »Italštiti Slovinci« ter narisal dve karti o italijanskih in koroških Slovincih.

Mej ocenami in naznanili vidimo vse mogoče slovanske avtorje — le Slovence nobenega. V razgledih in spravah stoji poročilo o namerjani umetniški razstavi slovanski, za katero se je Alojzij Gangl bil navdušil. O prerano umrlem slavistu Kunšiču je napisal dr. Chudomský malo bilječko. Kunšiča mi v Pragi zelo pogrešamo, kajti Kunšič je bil jeden onih, ki je marljivo obveščeval češko javnost o slovenskem literarnem življenju. Kunšič in Vladimir Levec sta jedina reprezentovala s svojimi spisi v prvem zvezku časopisa dr. Lubora Niederleja: »Vestnik slovanských starožitností« (Indicateur des travaux relatifs à l'antiquité slave) slovenski narod.

Dovolj! Mislim, da je redaktor Černý izpolnil svojo obljubo in tudi soglašamo z njim, ko piše v »Slovu zavěrečném«: V svesti smo si, da se nismo izneverili temeljnemu nazoru svojim, no, niti nazorom dveh slovanskih idealistov, katerih imena smo postavili v čelo svojega lista.

Politični pregled.

TRST 5. avgusta 1899.

Gibanje proti § 14. in davku na sladkor. Kakor smo že omenili, je vodstvo socialno demokratične stranke v Gradcu izdalo izjavo, s katero pozivlja somišljenike, naj se — ne udeležujejo demonstracij. Izjava se glasi: »Mi se zavarujemo najodločneje proti posamičnim ljudem, ki ne nosijo nikake odgovornosti, da bi na svojo roko prirejali demonstracije, ali pa da širijo govorice o namerjanih demonstracijah, katerih dalekosežnosti niti ne morejo presoditi, ali bi hoteli delavce pritegniti k istim. V imenu organizovanega delavstva odklanjamo mi vsako odgovornost za demonstracije, ki se — bodisi iz kateregakoli vzroka in s katerimkoli namenom — poskušajo od druge strani, in bi se ne smatrali opravičenimi, kakor si bodi skrbeti za morebitne žrtve takih privatnih podjetij. Po zdrolem premotrenju političkega položaja svarimo mi sploh svoje so misljenike pred hrupnimi pojavi na ulicah v bližnji bodočnosti.«

Ozirom na to izjavo vodstva socialno-demokratične stranke na Štajarskem je napisala »Information« par prav umestnih opazek. Med najubožnimi med ubožnimi jih je gotovo tisoče, ki menijo, da cena sladkorju gotovo pade, ako le dovolj krepko kričijo: Doli s tem in onim! Voditelji pa vedo dobro, da se povišanje davka na sladkor ne da preklicati, dokler ostane ukupno carinarsko ozemlje z Ogersko. — Voditeljem ta agitacija sploh ni nič drugega, nego šahna poteza proti ministertvu Thunovemu. Socialnim demokratom pa se je menda jelo dozdevati, da jih meščanski liberali hočejo le izkoriščati, kakor bi hoteli oni sami izkoriščati meščanske liberalce. In socialni demokratje si mislijo: zakaj naj bi liberalcem na ljubo

**) »Sl. přehled« je prinesel v obče članke o vseh slovanskib literaturah. Op. pisca.

pobirali na cesti bunke in udarce z sabljami in potem še kazni v ječah po vrhu?!

Ona izjava in te opazke so zanimive za nas od dveh strani. Izjava potrja, kako prav smo imeli mi, ko smo rekli povodom dunajskih demonstracij proti volilni preosnovi, da del treznijih, starejih in na Dunaju stalnih, torej delujočih socialnih demokratov ne odobrujejo vsega, kar počenjajo njih dunajski voditelji a la dr. Adler; opazke v »Information«, ki so res jako umestne, pa bi priporočali v trezno premišljevanje vsem onim, ki so sicer naši somišljeniki, a ki so v navskrižju z nami, ker nočemo verjeti, da bi odrešenje od vseh naših bolečin prišlo od — jedne pouliške demonstracije. Ali ni tudi tu velika nevarnost, da bi na taki demonstraciji, prirejani ukupno z raznimi drugimi življi, naši pobirali na ulici kazni in zapore — za druge?! Ali ni skoro gotovo, da bi voda iz naše struge gonila tuja kolesa, ki bi mlela tuje žito?! In ali ne bi bili mi opravičeni storiti, kar so storili socialni demokratje v Gradcu, izjaviti namreč: mi se ne smatramo opravičene kakorsibodi skrbeti za te žrtve — tujega podjetja!!

Prosimo razmišljajte, da se uverite, da niso sami strahopetci oni, ki nočejo poditi ljudstva v dvomljiva podjetja, ampak preveliki ljudje, ki nočejo pobirati kostonja iz žrjavice — za druge!

Afera Dreyfus. Danes se je pričela pred vojnim sodiščem v Rennesu nova razprava proti kapitanu Dreyfusu. Mesto Rennes je natlačeno tujcev, zlasti novinarjev je došlo mnogo, iz Francije in vseh drugih krajev civilizovanega sveta. Misli naroda francoskega in pozornost velike političke javnosti so te dni osredotočene pred vojnim sodiščem v Rennesu.

Prvih par dni ne bo javnih sej, da branitelji zadobe časa za proučenje tajnih spisov.

Iz Belegagrada. Vse kaže, da nagla sodba v Belemgradu postane jako — počasna sodba. Vse imajo v rokah, vsaj oficijozna poročila trde tako — vse imajo v rokah: neovržne dokaze, priče, lastna priznanja zaprtih obtožencev o njih krivdi na »atentatu« na Milana, vse imajo v rokah, in vendar se ne upajo razpisati glavne razprave. Seveda: razprava bo javna in jej bodo prisostvovali zastopniki raznih držav — Evrope. Ob takih okoliščinah ni tako lahko mogoče sezati po sredstvih — azijske justice.

Stvar je namreč taka, da dosedaj nimajo nič v rokah: ni dokazov, ni prič, ni priznanj. Edino, kar so imeli, so bile izpovedbe poštenjaka Knezo-visa, a še ta se je jel umikati, radi česar ga — kakor se glasi poročilo iz Belegagrada — prav pošteno mučijo v zaporih beligradskih. Zato se boje Milanovi sodniki, zato odlašajo. Dan za dnevom so nam naznanjali pričetek glavne razprave proti krivcem na »atentatu«, a današnje poročilo ga nam obeča za — mesec september.

Domače vesti.

Imenovanje. Poštami vežbeniki so imenovani Marij Schwab, Albin Matosović, Oskar Toros, Jurij Alberti, Benno Urban, vsi za Trst, in Josip Spongia za Pulj.

Himen. Gospod c. kr. računski oficijal Dragotin Paternost se je poročil z gospodičino Emo Grusovinovo. Bilo srečno!

Namestnik grof Gočss v Padriču. Pišejo nam: Dne 2. t. m. nas je zadela posebna čast: gospod namestnik tržaški je došel k nam, da osebno razdeli podpore za trebljenje travnikov. Deljenje se je vršilo na dvorišču našega capoville. Zanimanje gospoda namestnika za nas okoličane bi bilo jako veselo in tudi redka prikazen in prihod njegove ekselence vesel dogodek, ako ne bi bil prišel — v taki družbi! Gospod namestnik v družbi Mauranerja in somišljenikov — to nas je osupnilo, da nismo mogli biti prav veseli, in še danes, bolj ko razmišljamo, manje smo veseli.

Nikdo, razun capoville, ni vedel, da pride gospod namestnik v Padrič. Tudi ta okolnost je značilna. Gospod namestnik je torej osebno delil podpore, a azistirali so mu gospodje iz agrarie! Kaj pomenja to? Kmalu smo bili na jasnem: po opazkah, ki so jih delali, smo vedeli, kam pes svojo — agitatorsko tace moli! To je vspodbudilo kmetovalca Josipa Grgiča št. 45, da se je obrnil do namestnika s protestom proti temu, da laška

kmetijska družba, ki dobiva subvencije od vlade, tako prezira slovenski jezik!

Ta protest je vidno vznemiril gospode in se je videlo, da jim križa račune. Kako neprijetno jim je bilo, je posneti iz opazk Burgstallerjevih, češ: ta-le vedno politizira in dela zgogo. A še glasneje govori dejstvo, da sta namestnik Goëss in svetovalec Schwarz Grgiča na stran poklicala, da biga — tolažila. Grgič pa je ponovil svoj protest, rekši gospodoma v obraz: Agraria je za kmete. Ali kaka kmetijska družba je to, ko ona ne ume kmetov, kmetje pa ne umejo nje?! Na to se je razvil ta-le dvogovor: Namestnik: Saj tu umejo vsi italijanski in tudi vi ume te jezik! — Grgič: Gospod namestnik, le poskusite s temi kmeti govoriti italijanski. Sedaj, ko vidijo denar, vam morda porečejo «si» in «no», več pa ne. Toliko pa ne zadošča za pouk v kmetijstvu! —

Namestnik na to: Ma Trst je italijanska in okolica zna italijanska. — Grgič: Kmetje tržaške okolice so izključno Slovenci! Na borzi v Trstu naj govore laški, a tudi slovenski, kmetijska družba za okolico pa mora znati slovenski. — Namestnik: Kaj čete, potrpite. Mesto šteje 160.000 duš, vas okoličanov pa je le 20.000. — Ob teh besedah se je namestnik odstranil, a utaknil se je vmes namesništveni svetovalec Schwarz rekši: Molčite, kaj treba toliko politizirati. Tanesrečna politika vas spravi, da sami ne veste kam! **Saj gospodje v Trstu skrbijo za vas kakor očetje! Bodite jim hvaležni!** Grgič pa je odvrnil: Kje pa so bili gospodje 40 let sem se svojimi podporami? Tri leta je, kar dajejo te podpore, kateri denar pa daje — vlada.

S tem se je završil ta intermezzo na obisku grofa Goëssa na Padriču. Gospodje so se kmalu potem odpeljali proti Opčinam, preko Proseka in v sv. Križ. V Gropadi, na Opčinah in na Proseku se je gospod namestnik ogledal bike-plemenjake.

Tega ntkoll in nikdar — tako nam pišejo iz okolice — ne bi bili pričakovali, da gosp. grof Goëss, sin dvorske dame in e. k. namestnik, kedaj postane tako — skromen, da se na ekskurziji po okolici tržaški pridruži glavnemu voditelju eikorje, bivšemu garibaldineu in pokrovitelju in delitelju — bikov po tržaški okolici: veleslavnemu Poldetu Mauronerju.

Ta mož, za Slovence prežalostnega spomina, se je sicer vsikdar, kadar so se bližale kake volitve, voziral po okolici se svojimi poznanimi adjutanti in somišljeniki, ali nikdar še se ni dogodilo, da bi se bil vozil v družbi — namestnika tržaškega. Nikdar še — do sedaj. A treba še posebno pibiti, da se je ta prvi slučaj dogodil pod vlado Thun-Kaizlovo!! Ali z druge strani je vendar-le dobro: sedaj vsaj ve gospod namestnik, da gosp. Mauroner za vse bogate subvencije, ki jih dobiva slavna agraria od države, ne more pokazati namestniku ničesar drugega o delovanju te družbe, nego par slabih bikov!!!

Mi ne vemo, kakov utis je ta dogodek napravil na rogate varvance g. bivšega garibaldineu, ali to Vam morem, gospod urednik, sporočiti z vso gotovostjo, da so isti prav debelo gledali in majali — z rogovi, ko jih je njihov zaščitnik gospodu namestniku hvalil na vse pretege kakor dobre — skakče Druge nesreče ni bilo.

»Piccolo« — **krstnik**. Zdaj, ko je »Malček« z lesnega trga že prekrstil vsa slovenska krajevna imena, se je podal na širše polje, v Magyarorszag. Zadnje večerno izdanje tega lista pripoveduje, kako so orožniki trpinčili nekega moža, ki je bil obdolžen tatvine. To se je godilo nekje pri »Cinque ehiese«. Pri tem imenu se še lahko ugane, da je to prevod nemškega »Fünfkirchena«. Kje in kaj pa je »Albareale«? Tega menda razven »Piccolo« ne ve nihče. Le tako naprej, gospoda, pa bo kmalu vsa zemlja velik kup — polente!

Revolucija v mestni palači. Že zadajič smo omenili, da visi nad častitljivo glavo tržaškega župana nekaj Damokljevemu meču zelo podobnega. Zadnji petek se je v seji mestne delegacije odigralo drugo dejanje žaloigre, kateri podamo svoj čas naslov: »Dra. Dompijerija sreča in konec«. Naši bralci se spominjajo, da je mestna delegacija sklenila pred kratkim, da potegne zagrinjalo s tistega tajinstvenega poneverjenja slavnega Millatovicha, ki je odnesel v svobodno Ameriko šila in

kopita in morda še nekaj tisočakov. Proti temu sklepu je pa sedaj naš vrli župan uležil na temelju §§ 120 in 110 mestnega statuta svoj — veto ter ga razveljavil. To pravico ima namreč župan, ako smatra, da zamore kak sklep škoditi občinski koristi. Nam se sicer zdi le koristno, če se podobni dogodki postavijo na solnce, a g. župan je drugega menenja. Sedaj se bo mestni svet imel baviti s to stvarjo. Radovedni smo, kdo zmaga: ali župan, ali mestna delegacija. Vsekako smo prepričani, da mora imeti župan **tehtne** vzroke za tako odločno postopanje.

Tombola in veselica v Bazovici. Tombola zavarovalnice za govejo živino v Bazovici in tej sledivša veselica tamošnjega društva »Lipa« sti zbrali včeraj veliko množico ljudstva. Prihajali so voz za vozom in ljudij je bilo od vseh strani okolice. Prostrano dvorišče gostilne gosp. Urbančiča »pri lipi« je bilo polno. Po naši sodbi bilo je nad 2000 ljudi. Meji udeleženci smo videli tudi posl. Ivana Goriupa, Frana Kosca in Ivana M. Vatoeva. Ljudstvo je bilo jako veselo in videlo se je, da mu jako ugajajo take prireditve. Nadejamo se, da rešeni zavarovalnici ostane lepa podpora od te tombole. —

Obupen klie iz Istre v »Piccolu« osvjetljal. Našim bralcem je v spominu divjaški napad na kapelana Čemažarja, s katerimi so se dne 30. m. m. proslavili prodanci v Krkavih. Da se resnica prav spozna, treba je čuti oba zvana — pravi prislovica. Čujmo torej, kako opisuje vrli »Malček« z lesnega trga ta čin laške kulture!

»Slovanski duhovnik, ki moti javni mir. V nedeljo je bila v Krkavih letna šagra sv. Ane, h kateri je prišlo mnogo kmečkega ljudstva iz Sv. Petra, Marezig in Pomjana.

Na ravani se je veselo plesalo, največja prisrčnost je vladala med temi dobrimi domačini in vsak hip se je vzdigal v nebo vzklík »Viva l'Istria«. Ne vemo, kakšna muha je pičila tamošnjega kapelana, da je šel na plešišče, vzdignil klobuk ter opetovano zakričal »živio«! Ta provokacija bi bila lahko prozročila nered, da ni bilo vrlega vaškega načelnika Ivana Grisona, ki je ukazal častitemu, naj gre domov, ker bi ga sicer aretirali.

Sedaj ste slišali — resnico! Da so gospoda kapelana topli do krvavega, cela »rujda« proti enemu — to je »Piccolu« malenkost, o kateri ne treba govoriti. Ti ljubi Bog, saj je bil le duhovnik, ki je bil tepen!

Iz Herpelj nam pišejo: Gospod urednik, tu imamo pravi križ z železničnimi uradniki. Do sedaj smo trpeli, v nadi, da se stvar obrne na bolje. Ker pa vidimo, da smo se zastoj nadejali, si usojamo danes katero reči le o g. Mikošu, v bodoče pa še kaj. Gospod Mikoš je Čeh po rodu, po mišljenju pa — nemški nacijonale!

Ta gospod izdaja vo ne listke, na katerih je ime Rodik prečrtano (za dokaz imate tu priložene črtane listke), kar žali nas in naše ljudstvo. Prosimo slav. vodstvo državne železnice naj reši nas, in ob enem tudi omenjenega gospoda, s tem, da ga pošlje kam, kjer mu ne bo treba črtati slovenskih imen!

Na našem kolodvoru bi ne smeli niti govoriti v našem slovenskem jeziku, ker tu grozijo z zaporom onim, ki se predrznejo kaj takega, kar se je v resnici dogodilo minolo nedeljo nekemu izletniku!!!

Povejte tej slavni gospodi, gospod urednik, da mi zahtevamo uradnikov, ki so zmožni »slovenskega jezika« (kakor zasmehovalno imenuje naš slovenski jezik neki viši uradnik na upravi državne železnice v Trstu) ter da naj se že enkrat neha z vednim zasramovanjem domačinov in njih jezika, drugače se bomo branili — sami.

Videl.

Iz občine materijske nam pišejo: Z ozirom na dopis od tu o slavnosti povodom odlikovanja našega župana, treba, da povdarimo, da smo o tej priliki res radi priznavali zasluge g. župana, ki si jih pridobil s tem, da je izposloval to in ono v gmotnem pogledu, ali v političkem pogledu nikakor nismo zapustili tistega stališča, ki nas je nekda sililo, da smo mu bili nasprotniki. V veliko zadoščenje bi nam pa bilo seveda, ako bi odslej vladalo popolno soglasje med nami in gospodom županom tudi gledé političkih nazorov in seobno gledé — taktike.

Češki tehnik na Slovenskem. Iz Ljubljane nam pišejo: Danes, 6. avgusta ob 11. in pol uri predpoludne so dospeli pod nadzorstvom g. prof. Hraskega in pod vodstvom dra. Hinek-a češki tehnik v Ljubljano. Na južnem kolodvoru so jih sprejela narodna društva s svojimi zastavami, mej drugimi ljubljanski »Sokol«, ferijalno društvo »Sava«, dijaški društvi »Slovenija« in »Triglav«, pevski društvi »Slavec« in »Ljubljana« in slovensko tesarsko in zidarsko društvo, katerega členi nosijo obleko slično sokolskemu kroju, sama da je suknjo obleke črno, a srajca modra. Na kolodvoru je množica pozdravljala došle goste z burnimi »živio« in »Nazdar«-klici. Po pozdravnih in odzdravnih govorih ste zapeli pevski društvi »Slavec« in »Ljubljana« pesem »Lepa naša domovina«, na kar se je razvrstil spreved ter pomikal po Resljevih ulicah čez frančiškanski most proti »Narodnemu domu«, povsod navdušeno pozdravljan. Pred »Narodnim domom« je pozdravil v imenu vseh narodnih društev še enkrat podstarosta ljubljanskega »Sokola«, dr. Kušar, češke goste. Odgovarjala sta mu prof. Hraske in dr. Hynek. Gostje so se podali v »Narodni dom«, kjer so obedovali. Za danes je na dnevnemredu obisk veselice šišenske čitalnice. Jutri opoludne bo občni zbor ferijalnega društva »Sava«, na to banket v »Narodnem domu«, zvečer pa koncert istotam.

Na postaji v St. Michel-u je nemška sodruga napadla mirne češke izletnike ter jih tako pritiskala proti vlaku, da so bili v smrtni nevarnosti. Heilö, kulturonošci nemški! Zato pa je bil sprejem na Bledu sijajen. Na čolnih so se gostje peljali na bleški otok, kjer so jim domači peveci zapeli »Kje dom je moj?« Istotako so domači peveci in pevke v narodnih nošah peli po jezeru, vračaje se proti gostilni Petranovi, kjer jih je pozdravil podpredsednik drž. zbora, dr. Ferjančič. Na potu z Bleda v Ljubljano so bili Čehi skoraj povsod predmet navdušenim ovacijam, posebno pa na postajah Kranj in Št. Vid.

Prisrčen sprejem od strani našega naroda naj odškoduje mile nam češke goste stotero za surov napad »omikanih« nemških briboveev! Dobro došli češki bratje na slovenski zemlji!

Slovenskih knjig jim dajte! Pišejo nam: Gorjé onim, ki so zaradi enega ali drugega prestopka zašli v — zapor! Kedor ni poskusil, si niti misliti ne more, kako je grozno dolg čas. Od todi prihaja, da se v zaporu rado in pazljivo čita ter da se mnogi tudi kaj priučijo. Zato je želeto, da bi imeli vsi zaporu večje knjižnice na razpolago nesrečnikom.

V Trstu, osobito v zaporu »pri jezovitih«, je — žal, žal — zaprtih tudi mnogo Slovanov, a slovenskih knjig imajo tam morda kakih 10. To je dovolj žalostno! Pozivljamo torej predsednika deželne sodišču, velemožnega gosp. Urbančiča, naj si to stvar vzame nekoliko k sreč. Prosimo pa tudi naša društva in zasebnike, naj podarijo kako knjigo v pouk in kratek čas nesrečnikom.

Bivši nesrečnež.

Prodaja vozniht listkov. Pišejo nam: Mnogokrat že je tukašnje občinstvo izrazilo željo, da bi se tu v mestu ustanovila prodajalnica vozniht listov za železnico.

Posebno ob nedeljah in praznikih bi bilo s tako prodajo ustrezno občinstvu, kajti zlasti na postaji južne železnice se dogaja večkrat, da mora izletnik radi velike gnječe čakati več časa, predno pride na vrsto in dobi vozni list.

Ta nedostatek je odpravljen, kajti slavna direkcija južne železnice je lastniku urada za potovanja, gospodu Vekoslavu Možetiču, podelila koncesijo, da sme prodajati vozne listke za južno železnico. Uverjem sem, da naše občinstvo z zadovoljstvom pozdravi to novo uredbo.

Obiskovalci stenografičnega tečaja naj pridejo gotovo jutri, v torek dne 8. t. m. ob 7 1/4 v »Delal. podp. društvo«, ulica Molino piccolo št. 1, na pogovor.

Odbor konsumnega društva pri Pobegih je sklenil soglasno, da se vsi združniki ter možki in mešani pevski zbor korporativno udeležijo veselice, katero priredi pevsko društvo »Kolo« v Trstu dne 13. t. m. Odhod bo točno ob 2. popoldne izpred društvene gostilne na vozeh.

Dobrovoljno gasilno društvo v Starem trgu pri Ložu bo slavilo dne 12. in 13. avgusta t. l. svojo desetletnico. Vsopred: 1. Dne 12. av-

gusta ob polu 9. uri zvečer mirozov z bakljado. Sestanek društva pri g. Žnidaršiču v Starem trgu. 2. Dne 13. avgusta ob 5. uri zjutraj budnica. 3. Ob 3. uri pop. sestanek domačega gasilnega društva pri g. Josipu Žnidaršiču, od koder se odkoraka na slavnostni prostor, kjer se sprejemajo došla društva in gosti. 4. Ob 4. uri popoldne slavnostni govor. Po slavnostnem govoru petje. Poje domači žitniški zbor. a) Dr. Benj. Ipavec: »Slovanska pesem«, moški zbor; b) Fr. Grbič: »Pred slovesom«, »čvetospev«; c) Sattner: »Pogled v nečolžno oko«, moški zbor. 6. Tombola. 7. Po tomboli svobodna zabava s plesom. Slavnost se bo vršila na vrtu gospe Fani Žebre v Starem trgu. Ustopnina na plesišče je od vsakega plesaleca za vsaki posamezni plesni komad 5 nč. Uniformirana društva so prosta. Vsaka tablica za igranje tombole velja 10 nč. in se dobitki razdele takoj na tomboli.

Shod slovenskih stenografov in prijateljev te umetnosti bo dne 13. avgusta v Žaleu. Ob 9. uri bo sv. maša, potem zborovanje z nastopnim dnevnim redom:

1. O razviku stenografije pri Slovanih sploh in pri Slovencih posebej. 2. Organizacija slovenskih stenografov, oziroma osnivanje slovenskega stenografskega društva. 3. Nasveti in določbe glede nove izdaje »Slovenske stenografije« (odobrene po vis. ministerstvu uka in bogočastja za srednje šole dne 3. junija 1894, št. 11321). Ob 1. uri skupni obed. (Kdor se želi udeležiti obeda, naj to naznani gospej Hausenbiehlerjevi v Žaleu do 10. t. m.) Ob 5. uri popoldne pa veselica s petjem in godbo na vrtu Hausenbiehlerj ve gostilne. Gospod profesor Anton Bezenšek objavlja nastopni poziv:

Preteklo je blizu 25 let od prepovedi slovenske in sploh jugoslovanske stenografije. Da se ohrani potrebna edinost med slovenskimi stenografi in da se zagamči dobra osnova našemu sestavu za prihodnost, treba je sporazumljenja, složnega delovanja in zdrave organizacije vseh strokovnjakov in prijateljev slovenske stenografije.

V edinosti je moč! Posamezniki so vzeli inicijativo ter pokazali pot, a do cilja se more priti le z združenimi močmi.

Pridite torej v Žalec vsi, katerim je mar za to lepo in koristno umetnost! Pridite na zbor gospod starejši in mlajši, duhovni in posvetni, a posebno uradniki, učitelji, bogoslovci, dijaki višjih in srednjih šol ter sploh vsi, kateri imate dan za dnevom, uro za uro pero ali svinčnik v rokah. Saj ga sploh ni stanu, kateremu stenografija ne bi bila prav koristna ali celo potrebna. — Odkar se slovenskemu jeziku odpira in vedno bolj razširja pot v urade in šole, v trgovino in promet, občutimo od dne do dne večjo potrebo znanja slovenske stenografije. A pri tem je važno, da delujemo složno, ter da se ne oddaljujemo na tem polju od drugih bratov Slovanov!

To zagamčiti je glavni namen prvemu shodu slovenskih stenografov.

Bog daj, da se dobro obnese!

Silka iz poglavja »svobodna ljubezen«. Golobica je Jelena Eblin, golobček Ivan Generutti, gnezdece v ulici Cavarzeni št. 4. Devet let že ližeta med »svobodne ljubezni«. — Zadnji petek zvečer je padla prva grenka kapljica v »často opojnosti«. Generutti je hotel lepo Jeleno generozno natepsti. A golobica je prestrašena — odletela. Ko se je vrnila, je našla gnezdece v malem neredu: nje obleka je ležala raztrgana med potrtimi lonci in steklenicami, in v znamenje, da v tej hiši ne bo več dobre ure, je sameval v nekem kotu strti budilnik. Vse škode je za 12 gld. Eblin je naznala stvar policiji.

Kako se najjednostavnije popravi kolesa. Nekaj dni je tega, kar je Aleksander Samisan iz ulice Sette Fontane št. 20. izročil nekemu Roku S. svoj bicikelj v popravilo. Dal mu je na račun zaslužka 5 gld. — Rok S. pa si je mislil: najbolje je, da spravim bolnega konjiča v — špital. In šel je k Dussiehu ter kolo — zastavil za 20 gld. Lastnik je prijavil dogodek policiji in v soboto v jutro so čudnega mehanika aretirali v njegovem stanovanju.

Zopet samomor radi nesrečne ljubezni! Sinoči okoli 11 ure zastrupil se je v gostilni »Al Gelsomini« mehanik v Lloydovem arsenalu I. K. Bil je skupno s prijatelji v omenjeni gostilni in kadar so poravnali račun, je zahteval mladenič K.

še eno »pasareto«, šel je na stran ter med pijačo pomešal strupene tekočine, katero je izpil nagloma. Poklicali so zdravnika z zdravniške postaje, a ta je mogel samo konstatirati nastopivšo smrt. Mrljica so prenesli v mrtvašnico pri sv. Justu. Človek bi zopet kaj rekel, ali čemu, ko itak nič ne pomaga.

Denar — nove veljave. V soboto zvečer so pili trije mladiči v krčmi Josipine Mozetič v ulici Torrente. Ko je krčmarica zahtevala plačilo, je dobila isto v najnovejši veljavi — v obliki zausnice, in sicer tako krepke, da je morala iskati pomoči na zdravniški postaji.

Grozen samomor. 50-letna Domenika Franca je v soboto jutro skočila z okna v drugem nadstropju tuk. bolnišnice na trg ter obležala mrtva. Ženi, katero so zdravili na očeh, se je moralazmestati pamet. Prejšnjo noč je kričala večkrat: Bojim se, da me vržejo v ječo! Nesrečnica je uporabila priliko, ko so strežaji razdeljevali zajuterk ter je z veliko hitrostjo izvedla svojo namero.

Strelo je ubila v piranski okolici 24-letno Antonijo Petronio — Freschi, ki je stala ob hudi uri pri vratih svoje hiše. Enoletno dete, katero je imela žena v naročju, je ostalo živo in zdravo.

„Povž“ je prislil v Tolmin brez vsake »zgage« na leženju. Nekateri goriški »kologonje« so napravili to se pravi, hoteli so napraviti, pa niso napravili, velikanski sprejem »Povžem« — kakor se je pozneje zvedelo: pod »frasko« vinskih slin. Povži so reprezentirali takrat 164.000 Tržačanov vseh treh spolov. V Trst je prilezel z furlanskim brzovlakom, ki je imel radi njega kakih 5 km. zamude!

S. J. P., povži.

Loterijske številke, izžrebane dne 5. t. m.:
Dunaj 75 25 36 24 15
Gradec 14 45 9 63 44

Različne vesti.

Usmrtilitev z električnim tokom. Iz Singinga javljajo preko New-Yorka: Tukaj so imeli usmrtiliti dva morileca: nekega Macdonalda in zamorea Bullexsona. Kakor znano, je v Ameriki iz — humanitarnih razlogov (?) v navadi usmrčevanje z elektriko. Zamorec se je zgrudil mrtev o prvem električnem udarcu, Macdonald pa je bil trdnjši. Trikrat so namerili nanj upliv električne baterije in še je bil živ kakor poprej. Zdravniki so obupavali. Tedaj so združili vse žice obeh navzočih baterij ter sprožili največji tok na delikventa. Tudi ta udarec ni zadostoval. Še le petokrat se je Macdonald zgrudil. Pustili so uplivati nanj mogočni tok, dokler ni bil mrtev. — Človekoljubna usmrtilitev — ne res!

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 7. Govori se, da se je včeraj v neki zasebni jahalnici vršil dvoboj mej državnim poslancem Wolfom in deželnim poslancem Křepekom (ki pa je tudi velik Nemece vzlic trdo češkemu imenu svojemu). Dvoboj da se je vršil na sablje. Wolf da je lahko ranjen po dveh udarcih z sabljo, Křepek pa je nepoškodovan.

Petrograd 6. V vojnem taborišču pri »Krasnojem selu« in Ustriechari bodo vojaške vaje v navzočnosti carja Nikolaja.

Petrograd 6. Ruski batalijon, ki je bil nastanjen na Kreti, je dospel včeraj v Odeso, kjer so ga slovesno vsprejeli.

Petrograd 6. Avstro-ogerski poslanik, baron Aehrenthal in romunski poslanik Rossetti sta bila danes vsprejeta od carja v posebni avdijenci.

Rennes 7. Vojno sodišče se najbrže ne bo pred torkom bavilo s tajnimi spisi. Čitanje teh spisov se bo vršilo v tajni seji. Bivši predsednik republike, Kazimir Perier, in generala Billot in Gonse sta že dospela semkaj. O prihodu Billota je bilo čuti klicev: »Živela vojska!«, »Živela republika!« in pa družih, naperjenih proti duhovščini.

Pariz 7. Skupine socialistov in svobodnomisleceev so priredile včeraj pred soho Etienne Doleta demonstracijo, na kateri so aklamirali Zolo in vsklikali proti Rochefortu. To je povzročilo pretep. Slednjič je policija razpršila demonstrante.

Rennes 7. Vojno sodišče je sestavljeno tako-le: ženijski polkovnik Jouaust, predsednik;

podpolkovnik Brougnart, major Proilet, majorja Laneran in Merle, stotnika Parfait in Bauvais, sodniki.

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatelj iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno Ia	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresnice, ogledal in železnih blagajni, po cenah, da se ni bati konkurence.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- „ „ 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni „ 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- „ „ 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in od 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuec, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Prodajmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vločki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Pozor!!

Podpisani ima čast naznaniti slav. občinstvu, da je prevzel

trgovino jestvin Godnik Ivan-a

v Barkovljah (bivša Subanova) hiša Butti.

Trgovina je popolnoma prenovljena in oskrbljena z vsemi predmeti, spadajočimi v to stroko. Posebno pa priporoča bogato zalogo vsakovrstne moke, olja, mila (žajfe) kave, sladkorja itd. itd.

Vse prodajam po najnižjih cenah, tako, da se ne bojim konkurence.

Priporočajoč se slav. občinstvu se beležim udani

Benedikt Cognati

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne



Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.